

קונטרס דעת תורה השמר לך "פענ"ן" חלק ג' מספר אבן מקיר תזעק

אור הזוהר 519 * סבת תשע"ד

חלק ה

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרוילי הצריקים ואומרים ללמור זוהר הקרוש

האדמו"ר מהאלמין

שמע מה שמכריזים להשגיח על הנר, שלא תבא סכנה!

עודה מדברת עמו בא שומר העיר והכריז להזהיר העם להשגיח על האש והנרות שלא תגרום לידי שריפה ח"ו. אמרה האשה לבעלה שמע נא וראה מה שהשומר מכריז להשגיח על הנר שלא יגרום לידי סכנה, והוא השיב לה, שוטה שבעולם, וכי סבורה את שבלב שלם הכריז השומר כן, הלא אני יודע שאינו מכריז אלא בשביל שהקהל נותנים לו ממון שיכריז כן, ואילו היו נותנים לו ממון שיכריז שיציתו העיר גם כן ה' מכריז, ע"כ אין אני פונה לדברו כלל, והלך לישן והניח הנר דלוק.

וכאשר פתרה כן ה', ונפל הנר על השולחן ונדלק כל הבית ונעשה שריפה גדולה, וכמעט נשרף כל העיר ובקושי גדול הציל את נפשו ונפש אשתו ולא נשאר להם כי אם גווייתם.

בשביל שהמוכיח אינו מוכיח לשם שמים אין נותנים לב לדבריו עד שבאה השריפה עליהם

ראו נא השוטה הזה, שבשביל שהשומר לא הכריז בלב שלם, לא רצה לשמוע לדבריו והניח לשרוף את ביתו באש, כך הדבר הזה שהמוכיח מזהיר את העם, שיעזבו מעשיהם הרעים, דאל"כ יפלו בגיהנם אשר שם ישרפו את גווייתיהם כמ"ש כמו שנאמר הנה יום בא בוער כתנור וגו', והשוטים ידמו בשביל שהמוכיח אינו מוכיח לשם שמים אין נותנים לב לדבריו עד שבאה השריפה עליהם, הלא אין לך שטות גדול מזה, עכת"ד ודפח"ת.

כל המזכה את הרבים אין חטא בא לידו

אי לזאת אזרתי כגיבור חלצי ושנסתי מתני ללקט ציצית ופרחים מדברי חז"ל וספרי הראשונים ומגדולי המוסר, בענין קדושת המאכלים, והזהירה והשמירה המחוייבת עפ"י תורתנו הקדושה להתרחק מכל חשש נדנדו איסור שבהם, אולי יתגלגל על ידי זכות לזכות אנשים כמוני מהמכשלה הנוראה הזאת, ויתקיים בי

זה שאתם נשמעים למעוררים, וחייב הקצבים לתקן, לפחות השחיטות המהודרות

לב. דעו כי רק בזכותכם וכוחכם שאתם תמיד נשמעים למעוררים נגד בשר הבהמה ונזהרים מלאכול אותו, וכן נזהרים משחיטת העופות, שאת זאת חטים בעלי האיטליזים והקצבים בכיסם, כך הם נזכרים שהעולם אינו הפקר ואי אפשר לעשות ככל העולה על רוחם, ויחייב אותם להכניס תיקונים לפחות במקומות ששוחטים שם למען השחיטה המהודרת.

הבעל דבר מכשיל כל סיכוי לתקון!

לג. מעולם התיקון עדיין אנחנו רחוקים. חבל מאוד, שהצבור אינו תובע כי רק כך יש סיכוי שנצליח פעם לעשות סדר בתחום זה. ברם הבעל דבר מצליח לגייס את היושבים שעות במקוה, והמשוחחים בעת התפילה, והוא מכשיל כל סיכוי מפעולה של ממש.

והנה ידעתי גם ידעתי מך ערכי כי אין אני ראוי לעמוד במקום גדולים להוכיח בתוכחת מוסר, ורבים יאמרו לנפשי אין כוונתו לשם שמים אלא לכבוד עצמו הוא דורש לקנות לו שם, על כן אציג לפניך משל נכבד שראיתי בספר הקדוש אור לישרים בשם הרב מו"ה יואל מוכיח זצ"ל, דהנה מנהג ישראל תורה הוא, שנוסעים מוכיחים מעיר לעיר להוכיח את ישראל, ורבים מהמון עם טועים ואין שומעין לדבריהם, מפני שהם לוקחים ממון בשביל הדרשה, ואומרים שתוכחתם אינו אלא קרדום לחפור בה ואין כוונתם לשם שמים. ונשא עליהם משלו ויאמר, כי בעיר אחת קטנה, שלא ה' להם בתי אבני גזית כי אם בתי עצי היער והגגות מכוסים בתבן, והיו שם איש ואשה שהיו דרים בעלי' תחת הגג, פעם אחת בלילה הלכה האשה לישן ועדיין ה' בעלה ניעור וה' לו נר דלוק. וטרם יכבה הנר גם הוא הלך לישן והניח הנר דלוק, צעקה אליו אשתו אולי ח"ו יפול ניצוץ אחד מהנר ותשרף כל הבית כולו.

גדול בענייני שחיטה ופועל ה' בידינו תרצה, שיתרבה אצלנו קדושה וטהרה ושיתרומם אצלנו קרן התורה וישראל עד ביאת גואל צדק במהרה דידן ברוב רחמי וחסדיו אמן.

הכ"ד המלקט המצפה לרחמי שמים,

הק' שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו
ברוקלין נוא יארק

הבטחת רז"ל כל המזכה את הרבים אין חטא בא לידו, ואבנה גם אנכי ממנה להשמר בקדושת המאכלים וטהרתן.

והרחמן יעזור שנוכל להשמר מכל מכשול כל ימי חיננו, ולא ימוש ספר התורה מפינו ומפי זרעינו וזרע זרעינו עד עולם, ונזכה במהרה לביאת גואל צדק ברנה במהרה בימינו אמן.

אנו מקוים שספר זה יביא קידוש השם או תיקון

אנו מדפיסים כאן חלק מהקול קורא'ס שיצאו לאור מהרב הגאון רבי שמחה בונם ליבערמאן שליט"א במלחמתו הקדושה נגד הבשר הטמא הנקרא "גלאט כשר" בלונדון, והרבנים האמיתיים שאינם מפחדים רק מהבורא עולם יצאו אז נגד הבשר הזה, וקיימו בזה מאמר חז"ל כל מי שיש בידו למחות ולא מיחה וכו'.

זכות גדול ליהדות החרדית בלונדון עדיין יש ביניהם עוד רבנים צדיקים שיצאו ומחו נגד עוקרי הדת, ובפרט נגד המאכילים ומפיצים נבילות ושריפות חלב ודם.

פרק א

פולמוס השחיטה מאבק השחיטה באנגליה

א. גזירת השחיטה בישראל, לאור ההלכה, והשקפת חז"ל, וגדולי דורו שדעתם דעת תורה וחכמה, ואיך הגיבו כלפי הגזירה. (ומדבריהם והשקפתם נלמוד איך להתנהג

בחושך, תחת הגזירה, ומה יעשה ישראל לילך בעקביהם, ושה פזורה ישראל תלך בעקבי הצאן הרועים, אבותינו ז"ל).

והנה לא באתי בכאן לכתוב תולדות ימי ישראל, ליתן מבט היסטורי בגזירת השחיטה מימות עולם,

וגם לא מבט היסטורי במאבק השחיטה באנגליה (חוץ ממה שנמצא נוכח בדרך אגב בתוך כתביי שהוכרחתי לכתוב, למען תועלת הענין, שהיה נצרך לעוררם או לעורר אחרים) כי זה הנחתי

(ח) הפרק הזה וכן חלק גדול מהמכתבים והמסמכים (דאקומנטטיון) בענין גזירות השחיטה המובאים להלן נדפסו בספר "בשבילי השחיטה" להרב הגה"צ רבי שמחה ליבערמאן שליט"א, [רב ור"מ וממריצי תורה ויראה בלונדון הבירה, בעל מחבר של הרבה ספרים] שערך מלחמה נוראה וכבידה להציל את עם ישראל מהגזירות החדשות על השחיטה בלונדון ובכל יוראפ.

סדרנו כותרת קיצור ותמצית לפני הרבה מאמרים בצורה תמציתית מרוכזת, באופן שבסקירה אחת יבין הקורא את הענין. עוד הוספנו הערות נחוצות בשולי הגליון, שמבאר את הנושא בצורה תמציתית ומרוכזת, כדי שבסקירה אחת יבין הקורא את הענין. חלקנו את המאמרים לחלקים, לפי הצורך והסדר לערכם כשלהן ערוך כדי להקל על המעיין, באופן כדי שיהיה שוה לכל נפש.

(ט) אשרי יולדתו שזכה לענין גדול כזה, (ומגלגלין זכות עיי זכאי), כמו שמבואר בספר "אמרי צדיקים, דברי גאונים" (עמוד ה'), שאם השוחט כשר אז אליהו בעיר, ואם ח"ו השוחט רע אז מלאך המות בעיר רח"ל, ומבואר בספר "שמחה בבשר" כי הפלא הוא שהרב או הרבי שמחזיק ידי השו"ב הפסול הוא אשם על כל האסונות שנמצאים בכלל ישראל, והאי עלמא כידוע עלמא דשיקרא, שאנו רואים בעוה"ר שנקטפים מהכלל ישראל בחורים וילדים ואברכים צעירים רח"ל, והרב המכשיר שמחזיק ידי השוחטים פסולים עומד וצועק [בדרשותיו ובהספדים שלו] כי האשם הוא הביטול תורה או הצניעות, וצועק ובוכה.

ובאמת היו כל האנשים צריכים אז לצעוק בקול גדול על הרב הזה, כי הוא הוא הרוצח שרצח הנפש היקר ההוא. כמבואר בסה"ק ש"הצדיק אבד" למה? בגלל ש"ואין איש שם על לב" לידע ולצעוק על האמת מי הרג באמת את הצדיק הקדוש הזה.

ובאמת כי האדם האוהב את הקב"ה באמת אי אפשר שלא יזעק ולא יצעק מרה כשרואה בני אדם מורדים בהקב"ה (וראה רמב"ם

הלכות עבודה וזה פרק א' הלכה ג', ועיין בהקדמה לספר נדחי ישראל להחפץ חיים ז"ל), ומפטמים את גופם ודמם ונפשם ונשמתם עם אכילות של נבילות ושריפות ר"ל, אשר הן יסודי גופי התורה ובזה תלוי כל קדושת ישראל, ואם אינם מוחים בכל כוחם הרי נחשבים כאילו בעצמם אוכלים נבילות (כמבואר בשע"ת לר"י שגם הרב ומורה שאינו משגיח על השו"ב כראוי הוא בכלל מאכיל שריפות לישראל רח"ל) ועוד כי כל אחד ערב בעד חבריו. [ועיין עוד באריכות בספרי שחיטת ואכילת בשר, ובשאר ספרים, ואכמ"ל].

ומה מאוד יכאב לבנו בראותנו שרבים מבני עמנו, אפי' אלו שמתפללים ג"פ בכל יום והם שומרים מצוות התורה, נכשלים במ"א ומפטמים גם את נפש ילדיהם בכל מיני פטומי דטמאות ונבילות, אוי לעינינו שכך רואות. ומה יכאב לבנו שבעלי ההשפעה אינם מעוררים את לבב אחינו שלא יביאו ח"ו אסון עליהם ועל כלל ישראל על ידי אכילות נבילות וספיקי מאכלות אסורות, כמבואר ברמב"ם ושור"ת דברי חיים הנ"ל.

ואסיים בדברי הקדוש "מהרש"ק" זי"ע (שור"ת טוטו"ד ח"א בפתחי שערים שכי' הגאון שר התורה מהרש"ק זצ"ל עיי"ש, וע"ע שם בדף ס"א אות כ"ו, וע"ע בדרכ"ת סי' ל"ט סק"ז, ובשו"ת בית הלל סי' מ"ז, ובס' שמרו משפט להגה"צ בעמח"ס לב העברי מובא בס' משכיל אל דל).

וז"ל: ללמד דעת לדורות אולי יודמן עוד מעשה כזה ידעו איך להתנהג ולקיים החכמה תחי' את בעליה בשני עולמות, "והלוואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא זכות זה מה שביערת הרעה הזה מן העולם" וכן יאבדו כל אויביך ד'. ועלינו יערה רוח ממרום. (דברים) הללו כתבם וכלשונם נעתקו משור"ת טוטו"ד ח"א בפתחי שערים שכתב הגאון שר התורה מהרש"ק זצ"ל אודות השוחט רע מעללים מק"ק בארדיטשוב שזכה להרחיקו ולהתבירו).

על כן סוף דבר הכל נשמע, אשרי חלקו ועמלו שיצא במלחמת קודש, ולעמוד בראש מערכת קודש זו להגן על השחיטה שתהי' כהלכתה במדינתכם, דורש ומבקש להחזיר עטרת קדושת ישראל

לכותבי העתים (מהחרדים, כי החופשים יהפכו הקערה על פיה, בפרט שאין להם רגש פנימי בחשיבות קיום התורה ומצותיה ויסודות הדת, שהם קיום העם הישראלי, ובעת כתבי הגזירה עוד תלויה על ראשינו, כי לא הובא עוד לפני הפרלמנט. ורק לבסוף שנצא מהגזירה בע"ה, אז נראה יותר ברור ובהיר שיבהרו כל אותן שהשתתפו עם הממשלה לעזור להם ולתת להם עוז והסכמתם לגזור הגזירה, כדי להחניף להם, או להראות שגם הם הם אנשי מדע, מבינים היטב ברוח הגויים והממשלה, והנאורים מהם בוחרים בזה היות נחשב בעיני הגויים כמוהם, וכמה מהם במסותרים תבכה נפשם שבעל כרחם צריכים להבדל ממאכלי הנכרים, הגם שהם מאוכלי בשר החזיר והעכבר וכו' היו בוחרים להשיג תעודת הכשר על פיגולי מירוקיהם. וגזירת השחיטה מלפנים בישראל כבר כתובה בספר השחיטה והבדיקה לד"ר יצחק דעמבא ז"ל, ועדות נאמנה, לר"ע מונק, ובשרידי אש ח"א למהר"י וינברג ז"ל, ובספר זכרון יעקב ח"ג סי' מ"ו. והרבה דברים לקטתי מהם).

הממשלה מתחכמת נגדינו ע"י חקיקת חוקים "הומניים" כביכול

ב. הנה בעוה"ר גזירת איסור השחיטה היא אחת מגזירות הנוראות המתחדשות מדור דור, פעם מחמת שנאת הדת והעם בגלוי, ופעם תחת מסוה של

צער בעלי חיים, או תחת מסוה של עלילות אחרות ושקרים וכזבים. ובדרך כלל באו בעקיפין ולא במישרין, ובמקרים רבים התחכמו נגדנו לא להוציא צו מיוחד לאסור השחיטה, אלא לחקוק חוק הומני כביכול בתנאים שונים, והתנאים האלו מפריעים בשחיטה, ובפרטיה ודקדוקיה, הנהוגה אצלנו בקבלה מדורי דורות.

וכל מגמתם (בגלוי או בסתר) היה להצר צעדינו, ולבוות דתינו דת תוה"ק ולהשפילה ולרומסה, ולחתור חתירות תחת דת קדשינו, להרסה ולהרוס יסוד קיומינו, שזוהו טהרת קדושת עם ישראל, להיות עם קדוש לה' בהבדל ממאכלות אסורות, זוממים הם ושואפים לעקור ולשרש לאט לאט, בידעם שזה הגרעין היסודי השומרת אותנו מבלי להתבולל ולהתערב ביניהם ועמהם.

שנאת האומות לעם ישראל ולדתו, להשפילו ולבטלו כליל ח"ו

ג. ואף במדינה דמוקרטית שחוקת היסוד שלהם

לארצות הברית התייעצו עם האדמו"רים והרבנים שהללו הציעו להם שלא לעשות זאת.

ולכן במצב כזה נאלץ הרב הכולל הגר"י יוסף לבנות את התשתית של בנין הכשרות - מאמץ רב ודמים תרתי משמע הוא נאלץ להכניס עד שמשוה עזר לו להעמיד בשביל אלו שבאמת רצו כשרות אמיתית כמו שהיה בעבר באירופה, אבל כל מה שהוא עשה היה זה רק חלק קטן ממה שהוא היה צריך לעשות.

רבי יוסף רוזנבלאט מוסר נפשו על הכשרות רשמים מאותה "היסטוריה" יכולים למצוא בשבועון "דאס אידישע ליכט" שיצא לאור בארצות הברית לפני ששים שנה על ידי החזן הנודע הרב החסיד רבי יוסף רוזנבלט ז"ל שרצה מאוד להרים את קרן התורה והיהדות, שם היכן שהוא השקיע את כל פרנסתו עד שהוא קיבל שבץ לב ונפטר מן העולם.

ב - הגה"צ רבי שרגא פייוויל מענדעלאבניץ זצ"ל צועק שהרבנים בראש האשמה

להקוראים שעדיין לא יודעים מי הוא זה הרב שרגא פייוויל מענדעלאבניץ זצ"ל, ראוי ליתן סקירה קצרה:

הרב הגאון רבי שרגא פייוויל מנדלוביץ ז"ל כותב באחד מאותן החוברות בענין אותה בעיה ברשימה תחת הכותרת "הניתוח החשוב" הוא פותח בעובדה שהוא קרא בשבוע האחרון הודעה של מספר רבנים שהתאספו והחליטו להודיע שהיות וחניות לממכר "פילעי" תולים על המוצרים תויות "כשר" על בשר טריפה כאילו הן כשרות, הם מזהירים את הצבור שיזהרו, הם גם מזהירים את בתי החרושת לנקניק, שלא ימכרו נבילות וטריפות, והודיע כי העירו להם 900- אחוז מתוצרת הנקניק הינן טריפה.

ועל כך כותב בעל הרשימה:

"אני שואל את אותם רבנים, איזה יהודים הינם מזהירים: שישמרו ולא יקנו טריפות? בשביל אותם היהודים שפרקו מעל עצמם עול של יהדות ולא איכפת להם לאכול טרף? הללו מסתפקים בכך שכתוב על חלון החנות "כשר"! לדעתי לאותם היהודים כלל לא תעזור הזהרה, לא הם ישמעו לקול האזהרה של הרבנים, והרבנים אינם זקוקים לדאוג להם "הלעיטוהו לרשע וימות", והרבנים לא יהיו יותר אחראים לדבר, ולכן כשרוצים להזהיר חייבים לעשות זאת למען היהודים האחרים המחפשים רק כשר, אלא הם לא נזהרים מספיק, אבל אותם היהודים לא יכנסו בשום אופן לקנות בשר כשר במקום שהם בעצמם אינם מכירים את הקצב שהינו איש נאמן, או שתולה אצלו שלט מרב שהוא נותן השגחה על אותו חנות.

ליושנה, ושישמרו את נפשם ואת ילדיהם ממכשולים בעיניי מאכלות אסורות, וה' הטוב יהיה בעזרו לזכות את הרבים, ומגלגלים זכות ע"י זכאי, ויפוצו מעיינותיו חוצה בספריו היקרים, ויהא רעוא משמיא שיאריך ימים ושנים ומתוך נחת והרחבה יזכה עוד לזכות את הרבים ולהעמיד הדת על תילה, ויהי חלקי עימו, ובזכות זה תתקרב גאולתינו ופדות נפשינו ונזכה מהרה להגלי מבשר משמיע "שלום" על הרי "יהודה" וערבה לד' מנחת "יהודה" מנחת "ש"י" - בבהגוא"צ בב"א.

י הכשרות בשחיטה היא גלגל החוזר בעולם, בכל דור ודור מעמיד לנו הס"מ את חיילותיו להאכיל נבילות וטריפות לעם ישראל.

כמו שהעיד הרידב"ז בספרו שו"ת שלחם על הכשרות בכל כוחותיו נגד הרע-בנים שרצו לעקור אותו מן השורש עבור שראה והכיר המצב של הרבנים שנמכרים לגלגל הזהב, ואכמ"ל. והרוצה לראות באריכות מה שהי' אז בשעתו יעיין בספרי הרידב"ז והכשרות.

כעת נביא רק קצת לדוגמא מה שאירע כאן בארצות הברית של הרב הכולל, ר"י זצ"ל. ונצטט את דבריו של הרב ר' פייוויל מנדלוביץ במה שאירע לפני ששים שנה.

א - מצב הכשרות בתקופת הרב הכולל הגר"י יעקב יוסף זצ"ל כבר לפני יותר ממאה שנים כאשר הגאון הצדיק רבי יעקב יוסף זצ"ל שהיה רב הכולל הגיע לאמריקה, הוא מצא שם הזנחה גדולה בכל תחומי היהדות, בחלק הגדול זה היה ניכר בשטח הכשרות. הצבור היהודי אז היה מאוד מצומצם, והיהודים שגרו במקום לא היו בני תורה כלל.

הוא ניסה בכוחות על אנושיים להקים מערכת כשרות טובה, אבל בגלל התנאים ששררו אז הוא היה מאוד מוגבל ולא יכול בשום אופן לבנות מערכת כשרות על פי מדרגתו.

המצב נמשך כך במשך עשרות שנים, הסיבות לכך היו שונות, וביניהם העובדה שאותם הפושעי ישראל, חוטאים ומחטיאים את הרבים, שהיו בעצמם ממדיגיה נחותה ביותר, עמי הארצים פשוטים הכתירו עצמם בשם "רבנים" או "ראבאייס" או בשפה האמריקאית "אישיות מכובדת" וכך הוא נהיה "רב המכשיר" וביד רחבה חילק הכשרים לכל דכפין, ברור לאחר שגם "שילמו ביד רחבה" ללא כל מאמץ.

כפי שידוע, יהדות ארצות הברית בחלקו הגדול היה מורכב אז מיהודים פשוטים שברחו מאירופה, הללו לא היו חסידים ואנשי מעשה, וזאת מאחר ואותם החסידים ואנשי מעשה שרצו לנסוע

הדברים שהוא כותב בהמשך ממש מבהילים:

...ענתה ניצבת בפנינו בשאלה, ממה אתם מזהירים את הצבור? הלא עליכם להזהיר נגד אותם רבנים הנותנים שלטים לאטליזים? האם אינכם יודעים שאת רוב הטרפות המופצות בארצות הברית הינם ב"הכשר" של רבנים או של כאלו המכנים את עצמם "רבנים"? ואם כן מדוע אינם מקימים קול זעקה נגדם?

אתם פונים ומבקשים גם שבתי החרושת לנקניק שלא ימכרו חמץ, האם הינכם תובעים מ"קוזאק" יושר!!! מדוע אינם תובעים מהרבנים שהללו לא יזרקו את ההכשרים מימין לשמאל? מדוע הינכם לא מרימים קול זעקה אחת ולתמיד ומפרסמים את שמוטיהם של אותם הרבנים שהמלה "כשר" הינו אצלם כל כך זול שהינם כותבים ונותנים הכשרים על כל דבר אסור, אתם בודאי תשיבו כי הדבר כרוך במריבות וקטטות, אבל היכן המסירות הנפש ששמר על היהדות בכל הזמנים...?

עוד כותב שם הרב מנדלוביץ ז"ל: ...בשום זמן ובשום מדינה לא הגיע בקלות ענין שמירת היהדות, רק מנהיגנו הגדולים הצדיקים הגדולים הללו מסרו את נפשם וכך הצליחו לקיים את ה"ובערת הרע מקרבך" כי "כל מצוה שנתנו נפשם עליה נתקיימה בידם", אבל כאן לדאבונו, איננו רואים מסירות נפש הקטנה ביותר של הרבנים, והאמת היא שהוא פרוץ מרובה על העומד חוץ מקבוצה קטנה של רבנים שהוא מיעוט קטן, ואולי מיעוט שבמיעוט, וכל היתר הרבנים - וביניהם רבנים גדולי תורה - אף אחד מהם אינו חוסך את עטו מלתת הכשרים כמה שרק בא להם.

כשאני קורא את אותן הכתבות עומדים לי דמעות בעיניים כשאני רואה איך שההיסטוריה חוזרת על עצמה, ואיך שארץ הזהב (אמריקה "הקדושה") מסולת לעורר את עיני החכמים ולסלף את דברי הצדיקים, כוחו של "הדוד סעם" יכול בעוונותינו הרבים לסחוף לצדו את אותן היהודים עד שהם יכולים לומר על האסור מותר... [כאן אנו נפגשים בנקודה יקרה מאד, אשר מעולם היתה נגע מספחת לעם היהדות בארצה"ב, ובעוה"ר עדיין השטן מרקד בינינו: הרבנים שצריכים להיות עיני העדה מדריכה ומנהיגים, מוליכין את הכלל ישראל שולל תחת מסוה הרבנות, וכשאנו מדגישים "רבנים" כולן בכלל! הן הפחותין וגם היראים! הא כיצד? הפחותין שבהם עושין מרבנות קרדום לחפור אחר זהב וכסף, זורקין הכשרים לכל המבקש עד שבין יום ולילה יצמחו כמן הארץ עשיירות חנויות מוכרי בשר כשר למהדרין מן המהדרין לאורכה ולרוחבה של רחבי המדינה, והכל לצבור הון תועפות, והמצב הגיע עד כדי כך שהרבנים משוקעים ראשן ורובן ברדיפה אחר בצע כסף עד שאין מוכן לזוז אצבע קטנה אם לא בעד בצע כסף. זאת אומרת אין בין הרבנים ובעלי הבתים ולא כלום. הללו והללו עסקם במסחר "ביונעס" ומסך המבדיל ביניהם, שבו בפרק שהבעה"ב מסתחרים בדרך היתר הרבנים מובילין לשוק למכור את כל הקדוש לנו כמו כשרות, שבת, צניעות ושאריו גופי תורה דאחר שלהוטין לגרוף הון חונפין לבעלי בתים, ואין מוכיחין על שום דבר ומתקיים "כסף זהב מטהר ממזרים" רח"ל].

עוד ממשיך הרב מנדלוביץ ז"ל וכותב: ...ומהיכן מצאו אותם הרבנים היתר לעשות מן התורה קרדום לחפור בה, ולהתמכר כל כך לכסף, לא מבקש מהם ללכת בשיטת הרמב"ם ולא לקחת כלל כסף בעבודת הרבנות. הרבנים יכולים להתפרנס היטב מההכנסות שיש להם מעריכת סידור קידושין וגיטין, בריתות, הספדים, הקמת מצבות וכדומה, והם יכולים להתפרנס מזה בכבוד שיוכלו לעבוד לטובת היהדות ללא פניות, אבל כאן בארצות הברית, הרבנים אינם מוכנים לזוז ממקומם כל עוד לא שילמו להם, ואין לדבר כלל על הכשרים שאינם נותנים ללא תשלום, בכך אף אחד אינו מוכן לעשות שלא על מנת לקבל פרס, אבל ישנם רבנים שקורים להם לדבר למען תלמוד תורה, למען ישיבה, הללו מתנים מראש כמה ישלמו...

אוי לאותה בושה!

הכותב ממשיך ומנתח את המצב באותן הזמנים, הוא מביא את כוונותיהם של אותם הרבנים, הוא מבכה את העובדה שבראשם של אותם הרבנים אין כלל עולה על הדעת להרביץ תורה ויראה, ומה שכבר כן עשו בכיון זה עשו זאת רק כאלו אנשים בעלי בתים

שיש להם מסירות נפש כפי שהדבר בא לידי ביטוי באותה רשימה.

ג - הרבנים משתחווים לעגל הזהב

...ומעט הישיבות שיש לנו כאן, עובדים בשבילים בעלי בתים ממש במסירות נפש, ולא די שאינם דוחפים את הבעלי בתים, ולא די בכך שהרבנים אינם המנהיגים שיצליחו למשוך את הבעלי בתים, קשה מאוד לבעלי בתים לעניין את הרבנים בענינים כאלו, כי לא מונח בענינים הללו תשלום כספי, כאשר מדברים עם רב שישא נאום למען ישיבה הם עונים בחצי פה ואז מבינים שצריכים לשלם. שומו שמים! האם שום דבר אינו קדוש בעיני הרבנים? האם אין להם כלל אידיאלים? מנהיגים הצריכים להראות דוגמא לעם, שיתמכרו כל כך לעגל הזהב? ואז מה יענו איזובי הקיר?!

בהמשך הרשימה שואל בעל המאמר: "האם אינם יודעים שבהתנהגותם הינם מבזים את כבוד הרבנות?", הוא ממשיך ושואל האם האזנים שלהם חרשות והלב שלהם כל כך אטום, שאינם מסוגלים לשמוע את הבת קול המכרזת ואומרת, אוי להם לבריות מעלבונה של תורה?"

יותר מאוחר מתלונן בעל המאמר: "אדרבה, שהרבנים יסתובבו בין העם וישמעו היטב איך שאחד מדבר לשני ומה דעתם על הרבנים, ומי אשם בכך אם לא אותם הרבנים עצמם ההופכים הכל למען ביונעס, המודדים כל דבר גדול וקדוש על פי כמות הכסף שקיבלו, ועוד יותר האם אינם אותם הרבנים סוחרים ממולחים העוסקים במסחר המולכלך ביותר?, בעל המאמר מאריך מאוד בענין זה ומסיים, ולאחר כל זאת עוד יש טענות לרבנים מדוע אין שומעים ומזלזלים בהם!!!

כשקוראים את אותה רשימה נשאלת השאלה האם מה שקורה היום בארצות אין המצב דומה גם בזמנינו היום?. בזמננו במשך 60 שנה למרות שכבר הגיעו לארצות הברית אלפי יהודים יראים ושלמים, חסידים ואנשי מעשה, וישנם כבר עשרות ישיבות וראשי ישיבות מרביצי תורה, צדיקים קדושי עליון חסידי ואנשי מעשה, כאלה שאינם מכורים לעגל הזהב. אדרבא, הללו מרביצי תורה וחסידות עם יראת שמים באופן מיוחד, אבל לדאבונו בעוונותינו הרבים השליטה אינה אצלם, כי אותם אלו המכורים לכסף רצו להיות בעלי הבתים ומנהיגי עולם התורה והחסידות ומצאו דרך חדשה איך להשתלט על הכל בכח הזרוע, בטרור חזק ואוי לאותו אחד שיעמוד מנגד אותם בעלי המסחר, אותן האנשים השחורים מוכנים לקצר אחד את ימי השני, לא בשם המפורש אלא פשוטו כמשמעו - על ידי שהם מוציאים את האקדח מן הכיס של הבעיקשע או מתחת לשטריימעל...

הרב מנדלוביץ ז"ל מסיים את רשימתו בדברים כדלהלן:

ד - רבנים צבועים

כל מה שכתבתי לעיל, אינו חדש, כל הרבנים הישרים יודעים זאת, ולאחרונה ביום ראשון יצא לי לשמוע איך שרבנים אמיתיים דיברו נגד הרבנים וזעקו נגד אותו סוג של רבנים ואמרו: חייבים להוריד אחת ולתמיד את המסוה מעל פניהם, כן רבותי! זה היה יכול להיות הדבר הטוב ביותר, אבל עירוב פרשיות יש כאן, קורה תוהו ובוהו בעולם, אין יודעים מי מותר להם להיות אלו שיורידו את המסיכה מעל פני אותם הרבנים, ומי הם אותם הרבנים שמעל פניהם חייבים להוריד את המסוה, מה שקורה שיתכן מאוד שדוקא אותו אחד שעומד וזועק שיש להוריד את המסוה מעל פני אותם הרבנים, דוקא ממנו שעומד ומעמיד פנים כאילו הוא מלא יראת שמים צריכים להוריד את המסוה, איזה רב הוא מי שאומר אמת ומי הוא המעמיד פנים, מי הוא דובר אמת ומי הוא צבוע? ולכן רבותי, אם כבוד התורה חשוב ויקר לכם, אם אתם רוצים להרבות כבוד ישראל והכבוד העצמי שלכם שלדאבונו ירד לתחתית השפלות, ואז תכניסו סדר לענין, תבררו את הפסולת מתוך האוכל, עוד פעם ועוד פעם, אל תפחדו מאף אחד ושישאר רק "ועוד בה עשיירה" אבל שיהיה "זרע קודש מצבתה" ואף אחד, שיהיה הגדול ביותר בתורה, אם הוא מחלל שם שמים, הוא חייב להישאר מחוץ למחנה, ואז כבוד התורה וממילא יחד עם זאת כבוד הרבנות יקבל את הברק הנכון ואותם היהודים שיראת המשך בעלון הבא